

פרשת שופטים

אבות, י"ד: "הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו אימתי"

במס' ביצה דף ט"ו ע"ב וט"ז ע"א:

"תני רב תחליפא אחוה דרבנא. חוזאה כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכיפורים חוץ מהוצאות שבתות והוצאת יום טוב והוצאת בניו לתלמוד תורה שאם פחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו".

מכל האמור לעיל עולה שלא תועיל לו לאדם גייעה והשתדלות וחריצות יתירה כדי להתעשר או כדי להשיג מעבר למה שהוקצב לו ע"י הבורא ואין השתדלותו מוסיפה או גורעת כלל. כל זאת בענייני קנייני עוה"ז בגשמיים, לא כן הדבר בעבודת ה' שהכל הוא בעמלו של האדם והשתדלותו שאם הרבה עמל והשתדלות מוסיפין לו חכמה ודעת ויראה ואם פחת בה פוחתין לו. וזהו אמרו: "אם אין אני לי מי לי" דהיינו בעסק התורה והיראה הכל תלוי בי, ואילו בענייני קנייני העוה"ז אמר "וכשאני לעצמי מה אני". שכל השתדלותי לא תועיל לי והכל תלוי בבורא יתברך.

עוד אמר: "אם לא עכשיו אימתי". כל עסקי שמיים שכל יום חייב למלא את חובת יומו ולא ניתן לומר מה שלא אספיק היום אספיק למחר, כי למחר יש התחייבויות חדשות של אותו יום. לא כן בעסקי העולם הזה שאם לא יעסוק היום ימצא מחר זמן לעסוק בהם.

מתוך הספר "נחלת יעקב" מאת אחי היקר הרב אברהם נבון,

מיכל אריאל.

שעור פרשת שבוע: כנרת סמואל

ימי החול		שבת	
5.22	זמן תפילין/טלית	18.58	הדלקת נרות
9.27	סוף זמן ק"ש	19.05	מנחה א' 14.00 ב' 19.05
19.11←19.16	שקיעה		
13.15	מנחה א' (בחז"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.00	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.34	צאת הכוכבים	13.30	מנחה א'
20.10	ערבית	17.15	מנחה ב'
		18.00	שיעור - יפורסם
8.00	שחרית נוער	19.53	צאת השבת

אחות תורנית במרפאה – הילרי יום-טוב

**שבת
 שלום**

על תשים צדק מלך – לפרשת ופטיס

ראשונים ואחרונים התלבטו קשות בשאלת היחס למלך בישראל; האם עניין זה נחשב למצוות עשה? האם ראוי הדבר לכתחילה? או שמא יש כאן מעין התפשרות עם הצורך האנושי המעוניין במלך 'ככל הגויים' – ואם כן בודאי שאין הדבר ראוי?

התלבטות נוספת קשורה ליחסו של שמואל הנביא לעניין המלוכה. שמואל אינו מתלהב כלל מבקשת העם למלך. הוא רואה בזה מעין מרידה בה' ומוכיח את ישראל קשות על בקשה זו. ושוב יש מקום לשאול: האם שמואל מתנגד עקרונית למלכות בישראל או שהתנגדותו היא נסיבתית בהקשר המיוחד של דורו? רבים ציינו את יחסו האוהד של שמואל אל המלך הראשון שאול. שמואל תלה תקוות רבות בהנהגתו של שאול גם אם נוכח לדעת במהרה ששואל כשל כשלוך חרוץ בתפקידו. אני מעוניין להאיר סוגיא זו על ידי כמה פסוקים, שנדמה לי שלא נתנו מספיק את הדעת לחשיבותם בהקשר של סוגייתנו. הפסוק הראשון לקוח מתפילת חנה לאחר שזכתה בבנה שמואל:

"ה' יחתו מריביו עליו בשמים ירעם ה' ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו" (שמואל א ב, י).

בפסוק זה חנה מסיימת את תפילתה, ובעצם היא מתפללת על המלך העתידי שהוא משיח ה'. בחתימת התפילה יש ביטוי ברור לצפיותיו של הדור ובכללם חנה, שיקום מלך לישראל ויעמיד שלטון יציב וטוב, שלא כבתקופת השופטים שבה 'איש הישר בעיניו יעשה'. הפסוק השני נאמר על ידי 'איש הא-להים' בנבואתו הקשה אל עלי. בנבואתו של איש הא-להים הוא מבשר לו, שהוא יגדע את זרועו וזרוע בית אביו, והוא יעמיד תחתיו כהן אחר נאמן:

"והקימותי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים" (שם, לו).

גם כאן 'איש הא-להים' מבטא את צפיית הדור לכהונה ראויה שתלווה את משיחו של ה', שכמובן הוא המלך. גם כאן אנו רואים בברור שאין בצפיה למלך כל רע, ולהפך גם צדיקי התקופה רוצים במלך. לפי עניות דעתי לפסוקים אלו משקל כבד, בהכרעת הסוגיא, ואם כן יש לומר שההתנגדות של שמואל הייתה נסיבתית. על הרקע של התנגדותו של שמואל ניתן ללמוד מדברי תוכחתו אל העם:

"ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלוך עלינו וה' א-להיכם מלככם" (שם יב, יב).

שמואל רואה טעם לפגם בבקשתם כיון שבאה מתוך חוסר בטחון בה'. העם תולה את תשועתו רק במלך, שאמור לפי שיטתם לפתור את כל בעיותיהם. שמואל סבר שמנוי מלך בתקופה כזו, ועל רקע כזה, צפוי לכשלוך חרוץ כפי שאכן הוכח בהמשך. אולם מהרגע בו נפלה ההכרעה על ידי ה' שאכן יש להיענות לבקשת העם, שמואל עשה כל שביכולתו על מנת שמהלך זה יצליח ויהיה בסופו של דבר לטובה.

שבת שלום – הרב דוד

לה ה'יה השבוע

ביום חמישי שעבר התקיים ערב קיצי בבריקה, בהפקת ועדת תרבות. בעקבות הצלחתו של הערב הקודם, גם הפעם הגיעו משפחות על טפס לארוחת ערב ורחצת ערב, בליווי פלאפל ובריזה נעימה.

חלק מחניכי בני עקיבא יצאו השבוע למחנות הקיץ, חלקם בכרמל (יער עופר) וחלקם בהרי ירושלים (סיירים).

מסיימי י"ב יצאו השבוע לטיול גיוס. ביום הראשון לנו הצעירים (והצעירות) בטירת צבי, ובהמשך – עלו צפונה. בערבו של היום הראשון, על שפת פינת חמד של בריכת מי "מקורות" חבויה, בין כפר רופין לעין הנצי"ב, הופתעו הצעירים והצעירות ע"י נציגי צוות חומ"ש, ש"פתחו שולחן" עם ארוחה משביעה שהוכנה ע"י הקייטרינג. בהזדמנות חגיגית זו צוין מעברם של החברה' מ-ו. חינוך לאחריות צוות חומ"ש. בהצלחה.

מדווח צוות השכונה:

שלוש משפחות נוספות חנכו השבוע את ביתן החדש בשכונה, והצטרפו אל משפחת פיש: משפחות דני וחנה'לה ברט, אהרלה ורונית ברט, ומרב ומשה אלון. מי ייתן ותרחיב הדירה הנאה את דעתכם, ויהא ביתכם משכן שלום ושלווה!

ברוכים הבאים!

למשפחת עידו ורחלי לביא וילדיהם אורי, רוני, איתי ושחר שהגיעו אלינו ממטולה, ומצטרפים לגרעין. משפחת לביא מתגוררת בביתם לשעבר של חמי ומושיק פיש (בתחילת ספטמבר יעברו בע"ה לביתם של אהרלה ורונית ברט).

למשפחת אהרן וילדיהם אליה, יהל, הלל והדר שבאו לשכונה, ומתגוררים כעת בשתי דירות אשכול, עד למעברם לשכונה.

למשפחת יסמין ויאיר קרב-אל, וילדיהם הלל ואליה שהגיעו השבוע מגבעת וושינגטון, ויצטרפו בהמשך לגרעין. משפחת קרב-אל מתגוררת בביתה לשעבר של פנינה גינזברג עד המעבר לקראוונים של הגרעין. **לאלעד וחווה רובין**, האחראים על המשפחות.

לכולכם שלוחה ברכה חמה להשתלבות קלה והתאקלמות טובה בקהילת סעד!

לציבור החברים:

לידיעתכם - בתאריכים 27/8 יום חמישי, 28/8, יום שישי, וה- 30/8, יום ראשון - ישנם ימי היערכות בגנים ואין גנים, בית כולל ומפ"ל. צוות המרפאה יעבוד באופן מצומצם ותהיה אחות אחת בכל משמרת.

בבקשה להתאזר בסבלנות!

ביום ראשון, 30/8, נא להשתדל לא לבוא לקחת תרופות.

תודה על שיתוף הפעולה, צוות המרפאה.

כשאני מצאני מה אני? חוויות מהבניה בשכונה

נתבקשתי ע"י העורכת הדינמית שלנו לכתוב כמה חוויות מתהליך הבניה בשכונת שקד. כידוע לכולם מעבר לכל היופי שבדבר, תהליך בניה מצליח להצמיח כמה שערות לבנות אז חשבתי שחץ מאשר לכתוב כמה טרוניות משעממות ולתאר את הרצון להיות כבר אחרי כל התהליך הזה ולשבת בנחת בגינה או לשטוף כלים בכיור החדש וכו' לא יהיה לי הרבה מה לספר....

לכן העדפתי ברוח התקופה שבה אנו לומדים את מסכת אבות לנסות לבאר את אחד מפרקי אבות ולקשרו בצורה כלשהי לבניה בשכונת שקד ולחיים בקיבוץ, בהמשך לדברים שהובאו בעמוד הראשון.

מסכת אבות פרק ראשון משנה י"ד:

"הוא היה אומר: אם אין אני לי מי לי?, וכשאני לעצמי מה אני?, ואם לא עכשיו אימתי".

אם אין אני לי מי לי- מבטא איזשהו צורך לאינדיבידואליזם, וכן את הרצון ליצירה עצמית להיות אתה ייחודי, מתבדל, הישגי. בניית בית הקבע שלך הוא סוג של אמירה - לכאן אני שייך, זאת הפינה שלי.

כשאני לעצמי מי אני- כלומר, מי אתה בלי הסובבים אותך, אף על פי שאתה לעצמך עדיין יש את הצורך בשותפות, להיות שייך לקהילה, וכשאתה בחברה אתה מישהו. הקיבוץ במתכונתו היום אחרי ההפרטה ועם שכונה שנבנית לצידו מספק את שני הצרכים יחד ומדגיש את האני האינדיבידואלי והשייכות.

ועוד אמר הלל "ואם לא עכשיו אימתי...."

מצאתי פירוש שמחזק רעיון זה:

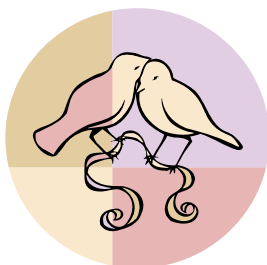
"יצא מנחם כאב בית דין –ונכנס שמאיי"–במקומו. יש אומרים שיצא לעבודת מלך הורדוס ויש אומרים שעבר לאסיים" (יר' חגיגה ב,ב וחגיגה טז: ויוספוס"קדמוניות"טו,י,ה). יש לשער שהלל הביע כאן התנגדותו לאסיים, שנפרדו מהקהל הרחב וחיו בחבורתם הסגורה ובהתבודדותם, וידוע שממחנה האסיים יצאה הנצרות. רק חברה מאוחדת ומלוכדת תוכל להחזיק מעמד במלחמה באויב מבפנים ומבחוץ.

הפירוש של גילעד בני לאותה משנה:

לכולם יש צורך להיות תחרותיים והישגיים ולא רוצים להתרחק מחיי הקבוצה הגדולה כדי לא להיות שונים, אך עם זאת לא מתקרבים יותר מדי לחיי הקבוצה כדי לא להידמות לה יותר מדי ולאבד את האני שלך.

בהזדמנות זו נברך את אלה שנכנסו בימים אלה למשכנם החדש, שתשרה השמחה במעונכם.

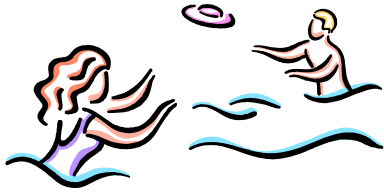
מיכל אריאל.

לזוג הצעיר עפרה ואליאב
להורים-רחל ויואל עברון
לסבתא ולסבא- שושנה וראובן עברון
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית לנישואין!

מזל טוב!

דו"ח'נוק

החלטנו קצת לשנות, ולתת לילדים לדווח על הנעשה בחינוך המשלים ובבני"ע במהלך הקיץ.

ילדי בית כולל עונים על השאלה – מה היה לי הכי כיף בחופש הגדול?

מאור פסדר: חוג רקמה, כי היה לי כיף לעשות משהו חדש שאני לא יודע, היה לי כיף שמורן עזרה לי ושיש לי עכשיו כרית יפה.

רוני אש: היה לי כיף ביום הירוק, כי שתלנו גינה וצבענו גלגלים.

נעם גינזבורג: יום כיתה א', כי הכנו את הדיסקיות, ואז השיא של קבוצת הילדים היה 27 נקודות.

חמדת צ'ימבליסטה: לי היה הכי כיף הלונה-פארק, כי היו שם מתקנים והרגשתי כאילו אני עפה והיה מאוד כיף.

ענבר עברון: היה לי הכי כיף הלונה-פארק, בגלל שיש שם כל מיני מתקנים כיפים ומפחידים.

ליאור אבן צור: לי היה הכי כיף ביום כיתה א' ובלונה-פארק, כי בלונה-פארק היו נדנדות שאני אוהבת.

רוני פרץ: הלונה-פארק, יום ספורט בברכה וחוג הישרדות והקייטנה הכי שווה בעולם והמחנן, כי במחנן היה עידוד ומדריכים טובים, ועל הפעילויות שהיו, ועל הניצחון, ובלונה-פארק היה כיף במתקנים.

שירה ברקאי: כשהבנות רקדו ב"דבר הגדול הבא" שבנות כיתה ג' הכינו. היה כיף שכל הבנות רקדו ושכולם הסתכלו עלינו ומחאו כפיים.

מיה אייל: אני הכי נהייתי ביום כיתה א' וביום חום, כי אהבתי לשחק ולהיות בבוץ, וביום כיתה א' בגלל שאנחנו הפעלנו את הילדים.

רות המל: יום חום, בגלל שאהבתי להתפלש בבוץ ולהינות.

סיני לזר: אני אוהב את יום המתנפחים בברכה שיהיה בסוף החופש, ביום שני האחרון של החופש, כי אני אוהב מתנפחים בברכה.

ישראל רונה: את המחנן, כי זה היה פעם ראשונה שלי שאני ישן בחוץ ואף פעם לא ישנתי בחוץ עם שק שינה, ובלילה היה כיף, וגם נהייתי בברכה כי למדתי לקפוץ ראש עם בן ארי.

שחר גולדנברג: לונה-פארק ומחנן- ככה, תמיד אין לי סיבות.

שחר קסלר: אני אותו דבר – לונה פארק ומחנן.

שגב לוי: אהבתי את יום הנתינה.

אפה ורמאה: שהם קפאן.

הקייטנה של המפ"ל

פתחנו את היום הראשון בארוחת בוקר טעימה בחדר האוכל, ונסענו לירושלים. היינו במוזיאון המדע, נסענו לגן הורדים לאכול א. צהרים, ומשם נסענו לשוק מחנה יהודה למשחק משימות כייפי. במשחק קיבלנו משימות כמו למכור שתי שקיות גזר, לבדוק כמה סוגי חלבה יש בממלכת החלבה, ועוד.

חזרנו הביתה עייפים אך מרוצים.

בבוקר היום השני נסענו לחוף "דור הבונים" שם התרחצנו בים שקט במיוחד, ומשם נסענו לחיפה לפארק אקסטרים, בו טיפסנו על קיר טיפוס והיינו באומגה.

בערב נסענו לקיבוץ לביא, אכלנו "על האש" (טעים...) וישנו בבית הילדים שם.

בבוקר נסענו לבניאס, למסלול שכולו מים ושמו: "שלושת האלונים".

נסענו למקורות הירדן שם שטנו על "סוסונים" (שתי חביות שמחוברות בצינור) ובערב נסענו לבאולינג ולארוחת ערב בקניון קריית שמונה.

כשחזרנו ללביא הייתה לנו פעילות פרידה מצוף, המדריכה שסיימה לעבוד איתנו.

בבוקר האחרון נסענו לחברת השוקולד "גליתא" והכנו שוקולדים טעימים. שם אספנו את המדריך השאקל מיכאל ונסענו איתו לאחד מחופי הכנרת. בכנרת שטנו שוב על סוסונים, ועל מזרון ים שמיכאל הביא, ואחר כך נסענו נסיעה קצרה ל"מפלי הכנרת" שם הייתה גם אפשרות להיכנס למים הסוערים.

בסוף היום הגענו למקום שממנו אפשר לקפוץ (רק הילדים שרצו) אל הירדן מגובה 6-7 מ', וממש נהנינו... (אני לפחות).

התחלנו את הנסיעה דרומה כשבדרך עצרנו בתחנת הדלק של כביש שש כדי לקנות "מגנומים", ולבסוף חזרנו לקיבוצנו היקר.

היה ממש ממש כיף לכווווולס!!! תודה רבה לכל מי שהכין בשבילנו את הקייטנה ולכל מי שיצא איתנו!

נהנתה ורשאה: רותם וייס.

המשך יבוא בשבוע הבא...

קייטנת נכדי-סיכום

בשבוע שעבר התקיימה קייטנת הנכדים המסורתית. השנה הקייטנה היתה רבת משתתפים: היו כ-50 משתתפים (כולל ילדי סעד), והשמחה היתה רבה אף היא.

ביום ראשון ניצלנו את הזמן להכרות בין הילדים, צבענו חולצות ובערב צפינו בסרט (עם פופקורן כמובן...).

ביום שני- הלכנו למעוז מול עזה לשמוע ולראות קצת על סעד של פעם.. (תודה ליעקב גורן על ההדרכה)

לאחר מכן שיחקנו משחק שאלות בנושא הקיבוץ וגילינו פרטים מעניינים שלא ידענו.

אחה"צ הילדים התחלקו לקבוצות והלכו להתארח אצל סבים וסבתות לארוחת ארבע טעימה ולשמוע סיפורים ישנים על הקיבוץ.

בערב חגגנו בבריכה לילית, הבנים שיחקו באולם ולבנות היתה פעילות שווה עם עינב גולן (תודה לעינב ותודה לנעם המציל הסבלני!).

יום שלישי היה יום תרומה לקיבוץ. התחלקנו לכמה מוקדים- גן-נוי, משק ילדים ועוד ארבעה מוקדים של צביעת מיגוניות ברחבי הקיבוץ (ב"ה מיגוניות לא חסר בסעד...).

אתם מוזמנים לראות תוצאות- במפ"ל, במועדוניות, ברפת ובשער! (תודה לשירית לנדאו, גיל פיש והדס ניר שנחלצו לעזרתנו).

אחה"צ נסענו מי באופניים ומי בטרקטור לשדות (תודה ליגאל זיוון הנהג). שם הכנו פיתות בטאבון ושיחקנו בין הפרדסים...

ביום רביעי (או בסוף יום שלישי) יצאנו לטיול לילי/ טיול זריחה בנחל חוורים, היה מרענן וכיף (ותודה לאיתי רועי המדריך).

אחרי שנחנו קצת נפגשנו ל"בית קפה" במועדון לחבר, שם טעמנו ממיטב העוגות של הסבתות ושיחקנו במשחקי שולחן, ובערב שוב נפגשנו.. הפעם לקומזיץ!

יום חמישי, היום האחרון לקייטנה נפתח במשחק משימות בין ענפי הקיבוץ. התחנה האחרונה במשחק היתה במשק ילדים, שם נשארנו ליום שדה ובישולים והיה טעים ונעים!

בזמן שנותר עד מסיבת הסיום שהיתה בסגנון ערב כשרונות צעירים, הילדים עמלו וטרחו להכין את הערב. מסיבת הסיום סיכמה בצורה נהדרת את השבוע שעברנו. היה אפשר לראות את ההווי והגיבוש בין הילדים

וכמובן להנות ממופעים שונים ומיוחדים שהכינו.

בקיצור, היה שבוע כיפי, משמח, מרענן ומיוחד של מפגש עם ילדים אחרים ויצירת חברויות חדשות, ממש חוויה בלתי נשכחת! מקווים לראות את הנכדים בסעד לעיתים קרובות!

תודה לכל הצוסקים במלאכה! לנו היה כיף!

המדריכים- יצף שהם, דורון אינלברט ואוריה פולק.

אימות תודה

החופש הגדול לילדי הקיבוץ שונה מן החופש של ילדי העיר. זה אינו מובן מאליו וצריך להעריך מאוד את הפעילות הקיימת לילדינו. למרות העלות, יש לשמור על כך גם בעתיד. לילדי הקיבוץ יש בחופש פעילות ענפה במקום טלביזיה, אינטרנט וכו'.

תודה לאילת לוריא-קראוס ולעמיחי, המדריכים של התיכון, על הפעילות הרבה שבשיאה הייתה הקייטנה, קייטנה מושקעת מאוד שכולם מאוד נהנו בה.

תודה לרונית קסלר ורחלי, המדריכות של המפ"ל, על ההשקעה הרבה בפעילות כל השנה ובחופש הגדול.

תודה לצוות וועדת חינוך בניהולה של ענת אש.

תודה לצוות הגיל הרך בניהולה של צפרי שלומי ובעזרתה של שחר סמיט, על כך שיש גנים כל יום במשך כל הקיץ. תודה מיוחדת לרחלי לנדאו, יראת, דליה כוכבי ואודליה על המסירות לילדי גן גפן, ולכל העוזרות הנוספות בגן במשך החופש (לא אזכיר שמות כדי לא לפספס מישהי).

נפתלי, חזית, חן, הדק, שהט וצדי קאופמן.

חדש ב"צין טובה" הפקות!

שרותי שימור חומרים ישנים:

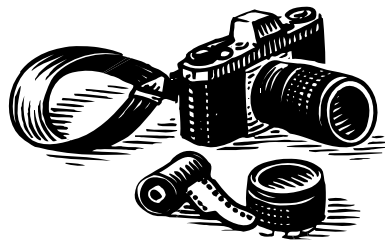
ניתן להמיר

- סרטי 8 מ"מ

- קלטות וידאו (VHS / מיני-DV)

- שקופיות

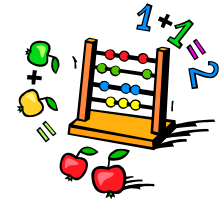
לפורמט DVD!

לקבלת פרטים ניתן להתקשר לנחום לנדאו 052:3934514

ראיון עם יחזקאל אגדאל

לקראת שנת הלימודים המתקרבת נפגשתי עם יחזקאל, מנהל בי"ס דע"ת, לשיחה על סיכום השנה שהיתה בבית-הספר, מבט אל השנה הבאה, תוכניות, חלומות ובכלל... על-פי הקושי למצוא זמן לפגישה, והטלפונים המצלצלים נון-סטופ ניתן לקבוע כי למנהלים אין באמת חופש גדול. יישר כח ליחזקאל ולכל המורים בבית-הספר על ההשקעה והנתינה ללא חשבון לטובת ילדינו! שתחזרו עם כוחות לשנה החדשה, ושתראו פירות בעמלכם החינוכי.

יחזקאל, במבט על שנת הלימודים החולפת, אילו נקודות ציון משמעותיות אתה רואה? באילו הישגים אתה שמח במיוחד?

באופן כללי, היעד העיקרי שהצבתי לעצמי כשנכנסתי לבית-הספר היה לגרום לכך שהילדים יהיו "טובים, ישרים ומאושרים" (עפ"י איגרת החינוך של הרב קוק, איגרת ק"ע שנכתבה לפני כ-100 שנה). אנחנו משתדלים לקדם את היעד הזה, ולדאוג שהילדים יבואו לבית-הספר בשמחה.

החלק הכי משמעותי בשנה האחרונה היה תקופת "עופרת יצוקה". יומיים לפני המבצע נפגע בית של תלמידה בתקומה, ומאז נכנסנו לענייני המלחמה. אמנם בי"ס לא פעל אז, אבל הנהלת ביה"ס פעלה מסביב לשעון כדי לוודא שיש קשר עם כל התלמידים בכל מקום בו הם נמצאים, ולדאוג שתלמידים הזקוקים לסיוע רגשי או אחר יקבלו אותו מהגורמים המטפלים. בנוסף לשמירת הקשר עם התלמידים סייע צוות בית-הספר למערכות הבלתי-פורמליות בישובים להפעיל את התלמידים. במהלך התקופה הזו גם הוצאנו חברה מנתיבות ומשדרות בגיל חטי"ב, שלא היתה להם פעילות מסודרת, לטיול של יומיים בצפון. ריכזו את הטיול בהתנדבות נתנאל, עפרה דסברג ואלישבע ניר, ואירח בהתנדבות - קיבוץ מירב. גם אחרי שחזרנו לשגרה, המשכנו לטפל בספיחי המלחמה – בילדים עם חרדות וכו'.

אחת התוכניות שאני מברך עליהן היא תוכנית "מורשה". תוכנית זו שייכת לרשת חינוכית הנקראת "מורשה", מיסודה של קרן אביחי, והיא משותפת לבתי-ספר דתיים וחילוניים (וכך גם מעודדת את השיח החיובי בין דתיים וחילוניים). התוכנית הזו באה לחזק את הצד היהודי בבתי-ספר בארץ, ואנו נעזרים בה בעיקר כדי לקדם את הלמידה הבית-מדרשית (דיאלוגית) בביה"ס. בשנתיים האחרונות, המנחה שלנו מטעם מורשה היה שמוליק לוי, בוגר חברת הנוער בסעד (לפני כ-26 שנים), ואנו נהנים ממנו מאוד. בתוך ביה"ס מרכז את התוכנית נחום לנדאו. בתשס"ח עסקנו במסגרת זו בנושא השמיטה, והשנה בנושא האוכל מכיוונים שונים. במסגרת התוכנית על האוכל (תוכנית שכונתה גם "מוס ומוסר"), יצאה חטיבת הביניים לפעילות שיא בירושלים, שם נערכה היכרות עם עמותת "מעגלי צדק", עמותת הדואגת להעניק "תו חברתי" למסעדות ובתי עסק שונים. בין השאר, שיחקו הילדים במרכז ירושלים, ותוך כדי כך, עברו במקומות שונים ושאלו – האם יש גישה לנכים, האם העובדים מקבלים שכר הוגן וכו', וכך למדו עוד על נושא זה בדרך חווייתית.

תוכנית נוספת שאני רוצה להזכיר כאן היא התוכנית לחנוך מוזיקלי, תוכנית שהחלה לפני הרבה שנים (ביוזמתה של כרמלה קום, לענ"ד). בתוכנית זו לומדים נגינה כל ילדי ביה"ס בכיתות ג'-ד'. בזכות התוכנית ממשיכים רבים מילידי סעד לנגן גם אחר-כך באולפן למוזיקה. השנה הקמנו "הרכב נגינה" בו השתתפו ילדים מכיתות וי-ט' בהנחייתו של רועי גולן. ההרכב הופיע במספר אירועים של ביה"ס בצורה יפה ומרשימה.

לקראת שנת הלימודים הבאה, איזה אתגרים עומדים בפני בית-בספר? אילו חידושים צפויים להתחדש?
אנו מכניסים פרויקט הנקרא "שחרית" או "מעגל קסם" בחטי"ב ובחלק מכיתות היסודי. מדובר במפגשי בוקר בהם התלמידים יושבים בכתה במעגל יחד עם המחנכת ומשוחחים באופן מובנה. המטרה היא

שהילדים ילמדו לשוחח האחד עם השני בצורה תרבותית וקשובה, וכן לשתף את חבריהם ברגשות ובתחושות שלהם. התכנית גם אמורה לשפר את האקלים הכיתתי ואת תרבות השיח בכלל. יעד נוסף הקשור ביעד הקודם הוא קידום ופיתוח הלמידה הדיאלוגית/ בית-מדרשית. הרעיון הוא שהתלמידים ילמדו בחברותות ולא רק בשיעורים פרונטלים. גם דרך זו כמובן מחנכת להקשבה. שלישית, אנחנו מעוניינים לקדם התמקצעות בהוראת עברית ותנ"ך, בין השאר, על ידי עבודה בצוותים. כחלק מזה, בשנתיים האחרונות אנו מתחילים את הבוקר ב-10 דק' של קריאת ספר. בכוונתנו שגם השנה נמשיך במגמת עידוד הקריאה, ונצל בצורה טובה יותר את הספרייה הנפלאה שלנו שציפי ומלי כל-כך משקיעות בה.

בשנים האחרונות קמים בתי-ספר רבים המציגים אלטרנטיבה לדרך החינוכית המקובלת, כמו בתי-ספר פתוחים או דמוקרטיים. מה דעתך על המגמה הזו? האם גם בבית ספרנו נראה שינויים ברוח זו?
אני חושב שכל אחד צריך ללמוד במסגרת המתאימה לו. הכיוון שלנו לא צריך להיות לדעתי, בית-ספר דמוקרטי. עם זאת, אנחנו בהחלט רוצים לעשות שינויים כך שלילדים יהיה כיף בבית-ספר, מעבר לזה שיצליחו ויגיעו להישגים טובים. לכן למשל, אנחנו רוצים השנה להגדיל את שיתוף הפעולה בין ביה"ס למשק-ילדים, למשל שיעורי מדעים שיתקיימו במשק חי, שיעורי יהדות בכיתות הנמוכות שיתקיימו בחלקם בטבע ובחצר ע"י יצחק שלומי, וכך התלמידים לא רק ישבו בכיתות. אציין גם שכתות א'-ב', שבגלל ענייני המיגון יש להם כיתה צמודה המחוברת לכיתה הרגילה, ובה יש מרחב ידידותי הכולל משחקים שונים ופעילויות שונות, על-מנת לרכז את המעבר מהגן לבית-הספר.

כיצד אתם מנסים בבית-הספר לקרב את התלמידים לשמירת המצוות ולאורח החיים הדתי?
זהו נושא שיש לחשוב עליו ולהשתפר בו כל הזמן, ויש עוד הרבה מה לעשות. הזכרתי את תוכנית מורשה, ואת שיעורי היהדות בכיתות הנמוכות שיצטרפו השנה למערכת. מלבד זה ישנם שיעורי "מישניגון" – לימוד משניות בשירה בכיתות הצעירות, ושיעורי "חוויה יהודית" ברוב כיתות היסודי, בהם לומדים הילדים מנחום, שירי קודש וסיפורים מהחיים הקשורים לחוויה היהודית. באופן כללי אני מאמין שהדבר שהכי מקרב הוא דוגמא אישית. כאשר התלמיד רואה שהקב"ה הוא חלק מעולמו של המורה, ונוכח באורח חיינו, זה מקרב אותו לריבונו של עולם.

מה שלומו של בית-הספר החדש המתוכנן לקום?
בית-הספר החדש מחכה בכליון עיניים לאישור סופי ממשרד החינוך לחתום על חוזה עם הקבלן ולהתחיל בעבודות, לאחר בירוקרטיה שנמשכת כבר כמעט שנה. אני מקווה מאוד שזה יקרה בשבועות הקרובים... מה שעוד חסר לנו בבית-הספר החדש זה תקציב לבניית ספרייה גדולה, המחוברת לבית-הספר. נשמח אם מישהו יקשר אותנו לתורם הרוצה לבנות ספרייה מכובדת וממוגנת בעוטרף-עזה, שתאפשר לנו לחבר את ספריית הילדים והספרייה העיונית בקמפוס החדש.

ולסיום- איך אתה חולם לראות את בית-הספר בעוד 10 שנים?
אני רוצה לראות בית-ספר שהילדים באים אליו בשמחה, כל יום עם שיר חדש בלב. בית-ספר שהילדים בו מתנהגים בנימוס ובדרך ארץ, יודעים להקשיב אחד לשני ולפתור בעיות בהידברות, תלמידים יראי שמיים המקפידים במצוות בין אדם לחברו ובין אדם למקום.

רא"נה: אפרת רפף-פראווי.

תאורה קצרה לדבריה של שרה צברון אודות "חינוך הניסויים עם הנאות הבית הספר בקבוצת יבנה" שפורסמו ב"איון צ'יט לפרשת "דברית"

כמי שאיננה מתגוררת בסעד כבר כמה עשורים, אך קוראת באדיקות את גליונות עלים, אני מרשה לעצמי להגיב על דבריה של שרה, בלי לנקוט עמדה בשאלה השנויה במחלוקת בעניין חינוך משותף לבנים ובנות. תמוהה בעיני העובדה שהנימוק אותו בחרה שרה להדגיש הוא: "... במקום בו בנות ובנים לומדים יחד ... מקבלים הבנים המחשה למסוגלות הבנות ויכולותיהן באמצעות המפגש האינטלקטואלי המשותף...". שכן, מדוע נחוצה המחשה דווקא ל"מסוגלות הבנות"? למה לא דרושה המחשה גם ל"מסוגלות הבנים"? ושאלה נוקבת יותר: האם בנים שנולדו וגדלו בקיבוץ דתי בשלהי המאה ה-20 וראשית המאה ה-21 זקוקים - בהגיעם לביה"ס התיכון - לקבל המחשה "למסוגלות הבנות וליכולותיהן"? האם במהלך 14 שנות חייהם הראשונות לא נזדמנו להם מספיק המחשות ליכולות האינטלקטואליות של נשים במפגשים עם אמותיהם, אחיותיהם, מורות, מטפלות, מדריכות, בעלות תפקידים וחברות קיבוץ מן השורה?? האם עד גיל זה נפגשו רק עם גברים בעלי כישורים שכליים? לכן קשה מאוד לקבל את הטיעון, כי רק בגיל תיכון נוצר המצב שבו בני הקיבוץ נחשפים לתופעת היכולות האינטלקטואלית של בנות ונשים, ומגיעים לתובנה המפתיעה שאין הבדל בעניין זה בין שני המינים. לדעתי, אם אכן יש עניין במפגשים בין שני המינים בגיל זה, חשיבותם בכך שבני שני המינים יוכלו לעמוד דווקא על הייחודיות של כל מגדר, ייחודיות שניתן לעמוד עליה רק על-ידי מפגשים בלתי אמצעיים בין מגדר למגדר.

ברוריה מכאן.

" קום קרא אל אלוהיך... "

סליחות

**חודש אלול בפתח וכמדי שנה נתחיל גם השנה בע"ה באמירת סליחות
בנוסח הספרדים ועדות המזרח.
כולם מוזמנים במוצ"ש הקרוב לבית הכנסת של החטיבה בשעה 00:20.
מדי שבוע יתקיימו הסליחות בימים: מוצ"ש, שני וחמישי בשעה זו.**

"אדון הסליחות בוחן לבבות..."

מהנצפה באקא' אונג

שינויים

ההחלטה על מודל שינוי אורחות חיים, מחייבת אותנו להיכנס ביתר תנופה להכנת המערכות הטכניות התומכות בשינוי - ועל כך נדווח הפעם.

תוכנת 'השחר'

נרכשה תוכנת שכר שעובדים אתה בקיבוצים רבים. התוכנה יודעת לטפל בנושא שכר, וכן בנושאי תמ"ס, מס איזון, פטור ממס איזון של נסיעות עובדי חוץ לעבודה, חיוב בעלי רכבים בשווי מס וכד'. תחומים אלו אופייניים ומיוחדים לחברי קיבוץ, המעוניינים בהקטנת פערים. מלבד לימוד טכני של התוכנה, יש להגדיר בה את ההגדרות הנכונות על מנת ליישם את החלטות החוברת. לצורך היישום מונתה יונת כ'חשבת השכר' של החברים והיא אמורה להפיק את הדפים האישיים והמשפחתיים של החברים. יונת שמשלמת השנה גם בהנהלת חשבונות ומתעסקת מראשית השנה במשכורות עובדי החוץ, עושה מאמץ מרוכז בלמידה, הפנמה והכנסת הנתונים. יחידת המחשב של סעד מלווה ותומכת ועוזרת רבות.

אם הכל יזרום כשורה - עד סוף החודש נהיה מוכנים להפקת דפי התקציב החדש. כזכור, מחודש ספטמבר נחיל את השינוי על 'יבש' למספר חודשים, לצורך למידה ותרגול הנושא. אנחנו מעוניינים להפיק את הדפים הראשוניים על סמך שכר אוגוסט לכל החברים במהלך חודש ספטמבר. היכולת שלנו לעשות זאת, תלויה בראש וראשונה בקבלת נתונים מהחברים בדרכים הבאות:

- * עובדי הבית – החזרה מהירה של דפי הנוכחות לריבי, לאחר השלמת התיקונים.
- * עובדי החוץ – העברת תלושי שכר עד יום שישי, 11/09/2009, עש"ק פ' ניצבים וילך.

הדפים שנפיק יהיו על סמך הנתונים שנקבל בפועל, ומי שלא יעביר את התלוש דפי נוכחות מכל סיבה שהיא, לא יקבל משכורת לאותו חודש. למרות שאנחנו עדין בראשית התהליך על 'יבש', בבקשה השתדלו להעביר נתונים בזמן, כי רק על פי נתונים עדכניים נוכל להפיק תלושי תקציב. בנוסף לצדדים הטכניים, קיבלנו החלטות ישומיות מעשיות בהתאם לחוברת בנושא חיובי שווי טלפון ושווי רכב שיופחתו מההכנסות ברוטו. אנחנו עוברים עם החברים העובדים בחוץ, שיש להם הוצאות נסיעה לעבודה, על הפחתת מס האיזון בהתאם לנסיעות, כדי להכניס את כל הנתונים לתכנת השכר והתקציב. אני מדגיש שאנחנו בשלבי למידה, גם החברים וגם מפעילי המערכת, לכן נא להתייחס באורך רוח. אני מבקש, בכל שאלה או בקשת הבהרה - פנו אלינו, נהיה קשובים ונלמד ביחד. עם הפקת הדוחות הראשוניים, נצרף אי"ה דף הסבר כדי לעזור להבין את התחומים השונים. עדכנו אותנו באם נמצאו שגיאות בנתונים.

השלמה לרשת בטחון = השלמה לתמ"ס

אנחנו עוברים עם החברים שזקוקים להשלמה לתמ"ס, ומציעים השלמות תעסוקה ל- 30 שעות חודשיות למשפחה, לצורך קבלת התמ"ס המשפחתי. חברים המעוניינים בתוספת עבודה, יהיה נכון יותר ויעיל יותר שיוסיפו שעות בענף בו הם עובדים קבוע, כמובן לפי צורכי הענף. במידה ואין מספיק עבודה בענף הקבוע, ניתן לפנות אל יחידת מש"א ולקבל מאתנו הצעות שונות להוספת עיסוקים.

עבודת ילדים בחופש

הענפים מאוד מרוצים מעבודת הילדים, הן של ילדי החטיבה והן של ילדי התיכון. ילדי החטיבה - עובדים במספר מקומות, והם היו גורם מרכזי בשיפוץ פינת החי, עוזרים מסורים של ו. תרבות באירועים השונים, בעבודה ברפת ובענפי השרות.

לגבי עבודת ילדי התיכון- הגדרנו מכסת עבודה שהנערים מחויבים בה. התשלום עבור עבודתם הוא לפי תעריף נוער, וההכנסה מעבודתם מועברת לו. חינוך למימון הפעילויות השונות. נערים שעבדו יותר ממכסת העבודה לה הם מחויבים, תוספת ההכנסה מועברת להם אישית. מאחר שעבודת הילדים היא בתמורה והענפים מחויבים עבור שעות עבודה אלו, נעשה בראשית החופש תאום של יציאה לחופשות של העובדים הקבועים, בעיקר בענפי השרות, כך שילדי התיכון ישלימו את כוח האדם בענפים. התאום נעשה בעזרת המדריכים ובדרך כלל עובד יפה.

נוהלי רישום העבודה נעשים בין הילד והענף. אחריות לחיוב הענפים וזיכוי ועדת חינוך והילדים, נעשה באחריות מש"א. עדיין חסרים לנו הרבה דיווחים, ולכן- אני פונה להורים ולילדים, בבקשה, להזדרז ולדווח בכל חודש על עבודתכם, כדי שיהיה לועדת חינוך מקור כספי לפעולות שלכם, וגם כדי שתקבלו את התמורה המגיעה לכם.

נכון לחודש יולי, רק ארבעה ילדים השלימו את מכסת העבודה ואף עברו אותה. אני מקווה לשיפור בנושא. המשך יבוא בשבוע הבא

פעילות 113

כני' ל'l'.

הפינה הירוקה

לפני מספר שבועות דיברנו על מיחזור באופן כללי ועכשיו הגיע הזמן שנכנס לקצת פרקטיקה.

נתחיל ממיחזור זבל אורגני. ישנן שלוש סיבות עיקריות להפרדת זבל אורגני:

1. כמו שהזכרנו בעבר כאשר זבל אורגני וזבל "רגיל" (כגון פלסטיק וכד') מתערבבים נוצרת פעולה כימית הגורמת לחילחול חומרים מזהמים אל מי התהום.
2. הפרדת זבל אורגני מורידה את כמות הזבל הכללית.
3. אפשר לנצל את הזבל האורגני ליצור עצמי של קומפוסט.

אז מה עושים?

מפרידים את הזבל האורגני (ירקות, פירות, ביצים, קרטוני ביצים וכד'), מומלץ בלי בשר).

וכאן יש לנו מספר אפשרויות:

1. להביא את הזבל האורגני לאחד השכנים שמכין קומפוסט.
 2. להביא למשק ילדים שם מכינים כמות גדולה של קומפוסט.
 3. להכין לבד... להכין קומפוסט באופן עצמאי זה לא מסובך בכלל, וגם לא דורש הרבה השקעה. מי שרוצה להכין מוזמן להתייעץ עם זמיר פראווי או דני לוריא.
- באינטרנט בכלל וגם באתר הזה אפשר למצוא הרבה מידע על הכנת קומפוסט:

www.ecolution.co.il

113 איכות הסביבה.